

Universitätsbibliothek Wuppertal

Stoicorum veterum fragmenta

Zeno et Zenonis discipuli

Arnim, Hans von

Lipsiae, 1905

5a. Sphaerus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechteinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechteinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-2758](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-2758)

44. *Περὶ Ὑμεναίου* (ind.).
 45. *Περὶ Φιλίας* (ind.).
 46. *Περὶ Φθονερείας* (ind.).
 47. *Περὶ Χαλκοῦ* n. 589.
 48. *Περὶ Χάριτος* (ind.) n. 578—580. 5
 49. *Περὶ Χρειῶν* (ind.).
 50. *Περὶ Χρόνου* (ind.).
 51. *Πολιτικός* (ind.) n. 587—588.
 52. *Πρὸς Ἀρίσταρχον* (ind.) n. 500.
 53. *Πρὸς Δημόκριτον* (ind.). Fortasse = *Περὶ Ἀτόμων* n. 493. 10
 54. *Πρὸς Ἡριλλον* (ind.).
 55. *Προτρεπτικός* (ind.). Cf. n. 567.
 56. *Τέχνη Πητορική* n. 491. 492.
 57. *Ἵπομνήματα Φυσικά* n. 563.

5a. Sphaerus.

15

620 Diogenes Laërt. VII 177. *Τούτου* (scil. τοῦ Κλεάνθους) —
 ἤκουσε μετὰ Ζήνωνα καὶ Σφαῖρος ὁ Βοσποριανός, ὃς προκοπὴν ἱκανὴν
 περιποιησάμενος λόγων εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀπῆει πρὸς Πτολεμαῖον τὸν
 Φιλοπάτορα (secuntur duo narratiunculæ cf. n. 625). *Βιβλία δὲ γέ-*
γραφε τάδε· 20

περὶ κόσμον δύο·

περὶ στοιχείων·

〈περὶ〉 σπέρματος n. 626.

περὶ τύχης·

περὶ ἐλαχίστων· 25

πρὸς τὰς ἀτόμους καὶ τὰ εἶδωλα·

περὶ αἰσθητηρίων n. 627.

περὶ Ἡρακλείτου πέντε·

διατριβῶν·

περὶ τῆς ἡθικῆς διατάξεως· 30

περὶ καθήκοντος·

περὶ ὁρμῆς·

περὶ παθῶν δύο·

περὶ βασιλείας·

18 ἐν λόγῳ BD, λόγῳ (ἐν eras.) P, λόγων L. || ἀπῆρε B (ἡ B²) P
 22 στοιχείων BPLD. 23 περὶ inserui. 33 διατριβῶν add. BD.

- περὶ Λακωνικῆς πολιτείας n. 629
 περὶ Ανκούργου καὶ Σωκράτους τρία·
 περὶ νόμου·
 περὶ μαντικῆς·
 5 διαλόγους ἐρωτικούς·
 περὶ τῶν Ἑρετριακῶν φιλοσόφων·
 περὶ ὁμοίων·
 περὶ ὄρων (n. 628).
 περὶ ἔξεως·
 10 περὶ τῶν ἀντιλεγομένων τρία·
 περὶ λόγου·
 περὶ πλούτου·
 περὶ δόξης·
 περὶ θανάτου·
 15 τέχνης διαλεκτικῆς δύο·
 περὶ κατηγορημάτων·
 περὶ ἀμφιβολιῶν·
 ἐπιστολάς.

621 Diogenes Laërt. VII 185. Πτολεμαίου τε πρὸς Κλεάνθην
 20 ἐπιστείλαντος ἢ αὐτὸν ἐλθεῖν ἢ πέμψαι τινά, Σφαῖρος μὲν ἀπῆλθε,
 Χρῦσιππος δὲ περιεῖδε.

622 Plutarchus vita Cleomenis 2. λέγεται δὲ καὶ λόγων φιλο-
 σόφων τὸν Κλεομένη μετασχεῖν ἔτι μειράκιον ὄντα, Σφαῖρον τοῦ
 Βορυσθενίτου παραβαλόντος εἰς τὴν Λακεδαίμονα καὶ περὶ τοὺς νέους
 25 καὶ τοὺς ἐφήβους οὐκ ἀμελῶς διατρέβοντος. Ὁ δὲ Σφαῖρος ἐν τοῖς
 πρώτοις ἐγεγόνει τῶν Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως μαθητῶν, καὶ τοῦ Κλεο-
 μένου εἶκοι τῆς φύσεως τὸ ἀνδρῶδες ἀγαπήσάι τε καὶ προσεκκαῦσαι
 τὴν φιλοτιμίαν. — ὁ δὲ Στωϊκὸς λόγος ἔχει τι πρὸς τὰς μεγάλας φύ-
 σεις καὶ ὀξείας ἐπισφαλές καὶ παράβολον, βαθεῖ δὲ καὶ πρᾶν
 30 νύμενος ἥθει μάλιστα εἰς τὸ οἰκεῖον ἀγαθὸν ἐπιδίδωσιν.

623 Plutarchus vita Cleomenis 11. (ὁ Κλεομένης) ἐπὶ τὴν παι-
 δείαν τῶν νέων ἐτρόπη καὶ τὴν λεγομένην ἀγωγὴν, ἥς τὰ πλεῖστα
 παρὼν ὁ Σφαῖρος αὐτῷ συγκαθίστη, ταχὺ τὸν προσήκοντα τῶν τε
 γυμνασίων καὶ τῶν συσσιτίων κόσμον ἀναλαμβάνοντων καὶ συστελλο-
 35 μένων ὀλίγων μὲν ὑπ' ἀνάγκης, ἐκουσίως δὲ τῶν πλείστων εἰς τὴν
 εὐτελεῖ καὶ Λακωνικὴν ἐκείνην δίαιταν.

624 Athenaeus VIII 354e. οὐκ ἀχαρίτως δὲ καὶ Σφαῖρον, τὸν
 συσχολάσαντα μὲν Χρῦσιππῳ παρὰ Κλεάνθει, μετὰπεμπτον δὲ γενό-

3 νόμους B. 20 ἀποστείλαντος BLD, ἐπιστείλαντος, sed ε et ι in litura
 P. 21 ὑπερεῖδε BPD. 37 ἀχαρίτως A, corr. Cas.

μενον εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου, κηρίων ποτὲ ἐν τῷ δέλπῳ παρατεθεισῶν ὀρνίθων, ἐκτείναντα τὰς χεῖρας ἐπισχεθῆναι ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὡς ψεύδει συγκατατιθέμενον. τὸν δ' εὐστόχως ἀποκρίνασθαι εἰπόντα οὐ τούτῳ συγκατίθεσθαι ὅτι εἰσὶν ὄρνεις, ἀλλ' ὅτι εὐλογόν ἐστι ταύτας ὄρνεις εἶναι. διαφέρειν δὲ τὴν καταληπτικὴν 5 φαντασίαν τοῦ εὐλόγου· τὴν μὲν γὰρ ἀδιάφενστον εἶναι, τὸ δ' εὐλογον <κᾶν> ἄλλως ἀποβαίνειν.

625 Diogenes Laërt. VII 177. εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀπῆει (ὁ Σφαῖρος) πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Φιλοπάτορα. λόγον δὲ ποτε γενομένου περὶ τοῦ δοξάσειν τὸν σοφὸν καὶ τοῦ Σφαίρου εἰπόντος ὡς οὐ δο- 10 ξάσει, βουλόμενος ὁ βασιλεὺς ἐλέγξει αὐτὸν κηρίνας ῥόας ἐκέλευσε παρατεθῆναι· τοῦ δὲ Σφαίρου ἀπατηθέντος ἀνεβόησεν ὁ βασιλεὺς ψευδεῖ συγκατατεθείσθαι αὐτὸν φαντασίᾳ, πρὸς ὃν ὁ Σφαῖρος εὐστόχως ἀπεκρίνατο, εἰπὼν οὕτως συγκατατεθείσθαι, οὐχ ὅτι ῥόαι εἰσὶν, ἀλλ' ὅτι εὐλογόν ἐστι ῥόας αὐτάς εἶναι· διαφέρειν δὲ τὴν καταληπτικὴν 15 φαντασίαν τοῦ εὐλόγου.

πρὸς δὲ Μνησίστρατον κατηγοροῦντα αὐτοῦ ὅτι Πτολεμαῖον οὐ φησι βασιλέα εἶναι· „τοιοῦτον δὲ ὄντα τὸν Πτολεμαῖον καὶ βασιλέα εἶναι.“

626 Diogenes Laërt. VII 159. καὶ ἀφ' ὅλων δὲ τῶν σωμάτων 20 αὐτὸ φασὶ καταφέρεισθαι (scil. τὸ σπέρμα) οἱ περὶ τὸν Σφαῖρον, πάντων γοῦν γεννητικὸν εἶναι τῶν τοῦ σώματος μερῶν. τὸ δὲ τῆς θηλείας ἄγονον ἀποφαίνονται· ἄτονόν τε γὰρ εἶναι καὶ ὀλίγον καὶ ὑδατῶδες, ὡς ὁ Σφαῖρός φησιν.

627 Aëtius VI 15, 1 (DG p. 405b 26). Σφαῖρος ὁ Στωϊκὸς 25 ὁρατὸν εἶναι τὸ σκότος. ἐκ γὰρ τῆς ὁράσεως προχεῖσθαι τινα εἰς αὐτὸ ἀνγίη.

628 Cicero Tusc. disp. IV 53. *Fortitudo est igitur „adfectio animi legi summae in perpetiendis rebus obtemperans“ vel „conservatio stabilis iudicii in eis rebus, quae formidolosae videntur, subeundis et 30 repellendis“ vel „scientia rerum formidolosarum contrariarumque aut omnino neglegendarum, conservans earum rerum stabile iudicium“ vel brevius, ut Chrysippus — nam superiores definitiones erant Sphaeri, hominis in primis bene definientis, ut putant Stoici; sunt enim omnino*

4 ἀποκρίνασθαι Kaibel, ἀποφύνασθαι A. 7 κᾶν add. Wilam. — ὀρνίθες in hanc narratiunculam errore videntur irrepsisse ἀντὶ τῶν ῥοῶν cf. n. 625.

8 ἀπῆει B (η B²) P. 11 ἐλέγξει BD. 18 φησι βασιλέα εἶναι L, φησὶν εἶναι βασιλέα εἶναι BP, φασὶ βασιλέα εἶναι οὐκ εἶναι ἐφη D. 21 φασὶν αὐτὸ BP. 22 γεννητικῶν B. 23 γὰρ erasum in P, om. L. — librum Sphaeri περὶ σπέρματος habet Laërtius in indice librorum n. 620. 26 Eandem doctrinam isdem verbis Aëtius Stoicis universis tribuit. 31 aut] et O. Heine. 34 Fortasse ad librum περὶ τῶν ὄρων referendum. — Cf. Vol. III n. 285 (Chrys.).

omnis fere similes, sed declarant communis notiones alia magis alia etc.

629 Plutarchus vita Lycurgi 5. τοσούτους δέ φησι κατασταθῆναι τοὺς γέροντας Ἀριστοτέλης, ὅτι τριάκοντα τῶν πρώτων μετὰ Λυκούργου γενομένων δύο τὴν πρᾶξιν ἐγκατέλιπον ἀποδειλιάσαντες. Ὁ δὲ Σφαῖρος ἐξ ἀρχῆς φησι τοσούτους γενέσθαι τοὺς τῆς γνώμης μετασχόντας.

630 Athenaeus IV 141c. Σφαῖρος δ' ἐν τρίτῳ Λακωνικῆς πολιτείας γράφει· „φέρουσι δὲ καὶ ἐπάικλα αὐτοῖς οἱ φιδίται· καὶ τῶν μὲν ἀργενομένων ὑφ' αὐτῶν ἐνίοτε οἱ πολλοί, οὐ μὴν ἄλλ' οἷ γε πλούσιοι καὶ ἄρτον καὶ ὄν ἂν <ῆ> ὥρα ἐκ τῶν ἀγρῶν, ὅσον εἰς αὐτὴν τὴν συνουσίαν, νομίζοντες καὶ τὸ πλείονα τῶν ἱκανῶν παρασκευάζειν περιττὸν εἶναι, μὴ μέλλοντά γε προσφέρεισθαι.“

6. Τινὲς τῶν ἀρχαιοτέρων Στωϊκῶν.

631 Diocles Magnes apud Diog. Laërt. VII 54. ἄλλοι δέ τινες τῶν ἀρχαιοτέρων Στωϊκῶν τὸν ὀρθὸν λόγον κριτήριον ἀπολείπουσιν, ὡς ὁ Ποσειδώνιος ἐν τῷ περὶ κριτηρίου φησί.

6 Ex libro περὶ τῆς Λακωνικῆς πολιτείας haec sumpta sunt. 10 nonne scribendum: ἐκάστοτε? 11 ἦ add. Kaibel. 12 τὸ Cas., τὰ A. 15 Ad quos philosophos haec verba referantur, nescimus. Disputavit de ea quaestione Hirzelius.